

Peter Baagøe Jepsen: Kunstnererklæring

Min kunstneriske praksis har dybe rødder i en livslang fascination af den perfekte kurves fysik – en disciplin, jeg oprindeligt mestrede som bådebygger. I den verden så vi alle op til legendariske værfter som Børresen, hvis fanatiske ambition om at skabe de absolut glatteste linjer frembragte de hurtigste og smukkeste *Drager*. Samtidig har det geniale håndværk og de visionære idéer fra mænd som Aage og Jørn Utzon været min dybeste inspiration helt fra mine tidligste dage i faget. Den kultur lærte mig, at selv en brøkdel af en millimeter ubalance øjeblikkeligt afsløres på et spejlblankt skrog og kompromitterer både hydrodynamikken og den rene æstetiske skønhed. Da mit kunstneriske gen for alvor overtog, blev dette ubarmhjertige blik naturligt overført til den menneskelige figur – der historisk set anerkendes som den mest krævende og teknisk uforudsigelige disciplin inden for kunsten.

Men det traditionelle lærred mødte mig med en iboende begrænsning: Det er altid tvunget til at være fladt, spændt hårdt op på firkantede blindrammer. Jeg begyndte at udfordre denne konvention. Hvad sker der, hvis vi ophøjer lærredet til at være sit eget medie og tester de absolutte fysiske grænser for, hvor langt det kan strækkes? Da værktøjerne til dette ikke eksisterede, begyndte jeg selv at bygge de komplekse interne underkonstruktioner. Det var en rejse ind i helt uudforsket territorium, hvor hver proces var et regulært væddemål mellem strukturel spænding og materialets bristepunkt. Dette blev fødslen af mit 3D-koncept. I spændingsfeltet mellem stringente figurative studier og organiske, flydende former besidder mine værker en kraftfuld rumlig tilstedeværelse. For mig er skala en aktiv dialog med den omgivende arkitektur. Hvad enten jeg udfører et præcist figurativt studie på 140 cm eller driver en 3D-vægskulptur op i en rumgribende højde på 245 cm, er mit mål at bryde væggens flade og lade værket indtage beskuerens umiddelbare rum. Bygget med samme tekniske tyngde og strukturelle integritet som et fartøj, skabes disse værker for at bestå – ikke som et flygtigt indtryk, men som permanente, varige ankerpunkter i arkitekturen.